RETTENS KENDELSE (Anden Afdeling)
8. december 1999 *

I sag T-79/99,

Euro-Lex European Law Expertise GmbH, Emmerich (Tyskland), ved advokat Eckhard Benkelberg, Emmerich og Kleve, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Faltz og Kremer, 6, rue Heinrich Heine,

sagsøger,

mod

Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller) ved Detlef Schennen, chef for Kontoret for Lovgivning og Internationale Juridiske Anliggender, og fuldmægtig Emmanuel Joly, Juridisk Tjeneste, som

* Processprog: tysk.

befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af afgørelsen, som Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstrer og modeller) traf den 26. januar 1999 (sag R 114/1998-1), og som blev meddelt sagsøgeren den 1. februar 1999,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A. Potocki og A.W.H. Meij,

justitssekretær: H. Jung,

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 8. april 1999,

under henvisning til Rettens skriftlige spørgsmål til parterne af 21. juni 1999,

under henvisning til de bemærkninger, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 14. og 15. juli 1999,

og under henvisning til svarskriftet, som blev indgivet til Rettens Justitskontor den 16. august 1999,

afsagt følgende

Kendelse

Retsforhandlinger

1 Under denne sag har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af den afgørelse, som Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller) (herefter »Harmoniseringskontoret«) traf den 26. januar 1999 (sag R 114/1998-1), for så vidt som den bekræfter afgørelsen, som undersøgeren ved Harmoniseringskontoret traf den 20. maj 1998, og hvorefter sagsøgerens ansøgning om registrering af et EF-varemærke måtte afslås.

2 Mærket, for hvilket der er ansøgt om registrering, er ordet Eu-Lex.

3 I forbindelse med berigtigelsen af stævningen i henhold til artikel 44, stk. 6, i Rettens procesreglement har sagsøgeren fremlagt en udskrift fra Handelsregisteret i overensstemmelse med procesreglementets artikel 44, stk. 5, litra b).

4 Retten har fastslået, at advokat Benkelberg, som er den advokat, der repræsenterer sagsøgeren, og som har underskrevet stævningen, er en af sagsøgerens to direktører (»Geschäftsführer«).

5 Ved Justitskontorets skrivelse af 21. juni 1999 blev parterne anmodet om at udtale sig om, hvorvidt stævningen opfylder de formelle krav, og om søgsmålet følgelig kan admitteres, når henses til artikel 17, stk. 3 og 4, og artikel 19, stk. 1, i EF-statutten for Domstolen, artikel 43, stk. 1, i Rettens procesreglement samt Domstolens kendelse af 5. december 1996 i sagen Lopes mod Domstolen (sag C-174/96 P, Sml. I, s. 6401).

6 Sagsøgeren og Harmoniseringskontoret har indgivet deres bemærkninger inden for den af Retten fastsatte frist.

Parternes påstande

7 Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af punkt 3 i konklusionen i afgørelsen, som Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret traf den 26. januar 1999.

8 Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Formaliteten

9 Det bestemmes i procesreglementets artikel 111, at hvis en sag åbenbart må afvises, kan Retten uden at fortsætte sagens behandling træffe afgørelse ved begrundet kendelse.

10 I den foreliggende sag finder Retten, at den har tilstrækkelige oplysninger i sagens akter, og der træffes afgørelse i medfør af den nævnte bestemmelse.

Parternes argumenter

Sagsøgerens argumentation

11 Sagsøgeren er et selskab, hvis deltagere er en række advokater. Ifølge tysk ret kan direktørerne for et sådant selskab — som skal være advokater — repræsentere dette ved domstolene.

12 Det i Bundesrechtsanwaltsordnung (de tyske bestemmelser om advokatgerningen) indeholdte forbud mod, at en advokat repræsenterer en virksomhed, vedrører kun en »Syndikus-Anwalt«, dvs. en juridisk medarbejder (advokat), der har til opgave at rådgive virksomheden om juridiske spørgsmål.

13 Advokat Benkelberg er hverken juridisk rådgiver for det sagsøgende selskab eller lønmodtager i selskabet. Som direktør er han derimod dets »ledelsesorgan«.

14 Advokat Benkelberg er derfor på ingen måde afskåret fra at repræsentere sagsøgeren for en tysk domstol i sin egenskab af advokat.

15 Efter statuttens artikel 17, stk. 3 og 4, og artikel 19, stk. 1, kræves det blot, at det pågældende selskab ved Fællesskabets retsinstanser skal være repræsenteret af en advokat, der har beføjelse til at repræsentere selskabet for de nationale domstole.

16 Eftersom advokat Benkelberg er beføjet til at repræsentere sagsøgeren for de tyske domstole, har han også beføjelse til at varetage selskabets repræsentation for Fællesskabets retsinstanser.

17 Det er endelig udelukket, at Domstolen eller Retten kan træffe en anden afgørelse, som ville begrænse tyske advokaters ret til at udøve deres erhverv.

18 Sagsøgeren konkluderer, at stævningen opfylder de formelle forskrifter, og at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling.

Harmoniseringskontorets argumentation

19 De processuelle regler, der finder anvendelse ved Fællesskabets retsinstanser, adskiller sig fra den borgerlige retspleje efter tysk ret, idet denne udtrykkeligt tillader advokater at varetage deres egen repræsentation for domstolene. De betingelser i de tyske retsforskrifter, hvorunder retten til at repræsentere tredjemand er begrænset på grund af interessekonflikter, er endvidere ikke opfyldt i nærværende sag.

20 Et tilfælde af identitet mellem procesparten og dennes repræsentant, som forelå i sagen Lopes mod Domstolen, der blev afgjort ved ovennævnte kendelse, foreligger ikke i denne sag. Sagsøgeren, der er en juridisk person, er nemlig forskellig fra advokat Benkelberg, der er en fysisk person. Den omstændighed, at advokat Benkelberg er direktør for sagsøgeren og dermed dennes »ledelsesorgan«, ændrer intet herved.

21 Det er klart, at advokat Benkelberg's økonomiske interesser er sammenfaldende med sagsøgerens. Når advokat Benkelberg handler under sagen på sagsøgerens vegne, kan han endvidere i sin egenskab af direktør for sagsøgeren give sig selv instruktioner angående førelsen af sagen. Dette er imidlertid ikke nogen hindring for at admittere nærværende sag.

22 Harmoniseringskontoret konkluderer, at stævningen hermed opfylder de formelle forskrifter, og at søgsmålet kan antages til behandling i realiteten. Kontoret finder det imidlertid tvivlsomt, om sagsøgerens fuldmagt til advokat Benkelberg opfylder de formelle krav.

Rettens bemærkninger

23 Statuttens artikel 17, stk. 3 og 4, der i medfør af statuttens artikel 46 finder anvendelse på Retten, bestemmer:

»[...] parter skal repræsenteres af en advokat.

Kun en advokat, som har beskikkelse i en medlemsstat eller i en anden stat, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, kan repræsentere eller bistå en part for Domstolen.«

24 Statuttens artikel 19, stk. 1, bestemmer endvidere følgende:

»Sag anlægges ved Domstolen ved indlevering af stævning til justitssekretæren. Stævningen skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskriverens stilling [...]«

25 Det bestemmes endelig i artikel 43, stk. 1, første afsnit, i Rettens procesreglement:

»Det originale eksemplar af ethvert processkrift skal underskrives af partens befuldmægtigede eller advokat.«

26 Eftersom disse bestemmelser henhører under fællesskabsretten, skal de så vidt muligt fortolkes selvstændigt og uden henvisning til national ret.

27 Det fremgår af disse bestemmelser, og navnlig af, at der i statuttens artikel 17, stk. 3, anvendes udtrykket »repræsenteres«, at når en sag anlægges for Retten, skal en »part« i nævnte artikels forstand lade en anden person møde for sig, og denne person skal have beskikkelse som advokat i en medlemsstat eller i en stat, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (jf. kendelsen i sagen Lopes mod Domstolen, præmis 11).

28 Dette krav om, at en anden person skal møde, er i overensstemmelse med den opfattelse af advokatens rolle, at denne betragtes som medvirkende i retsplejen, hvorved han i fuld uafhængighed og under varetagelse af det overordnede hensyn til retsplejen skal yde den juridiske bistand, som klienten har behov for. Denne opfattelse er i overensstemmelse med medlemsstaternes fælles retstraditioner og findes også i Fællesskabets retsorden, således som det netop fremgår af artikel 17 i statutten (jf. herved Domstolens dom af 18.5.1982, sag 155/79, AM & S mod Kommissionen, Sml. s. 1575, præmis 24).

29 Det følger af det anførte, at advokat Benkelberg, der repræsenterer sagsøgeren som advokat, ikke i nærværende sag kan betragtes som en i forhold til sagsøgeren uafhængig »anden person« i dette udtryks forstand i den ovennævnte kendelse i

sagen Lopes mod Domstolen. Han er en af sagsøgerens to direktører. Som begge parter har anført, indebærer dette, at han er »ledelsesorgan« for sagsøgeren. Under disse omstændigheder har advokat Benkelberg ikke beføjelse til at repræsentere sagsøgeren under denne sag.

30 Eftersom stævningen er blevet underskrevet af advokat Benkelberg, er nærværende sag følgelig ikke blevet anlagt i overensstemmelse med statuttens artikel 17, stk. 3 og 4, artikel 19, stk. 1, og procesreglementets artikel 43, stk. 1.

31 Det fremgår af det anførte, at sagen åbenbart må afvises.

Sagens omkostninger

32 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.

33 Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor dømmes til at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Harmoniseringskontorets påstand herom.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Anden Afdeling)

1) **Sagen afvises.**

2) **Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 8. december 1999.

H. Jung

Justitssekretær

J. Pirrung

Afdelingsformand